

No. 40860

**Germany
and
Czech Republic**

Treaty between the Federal Republic of Germany and the Czech Republic concerning mutual assistance in the event of disasters or serious accidents. Berlin, 19 September 2000

Entry into force: *1 January 2003 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with annex 17*

Authentic texts: *Czech and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 21 December 2004*

**Allemagne
et
République tchèque**

Traité entre la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque relatif à l'assistance mutuelle eu cas de catastrophes ou d'accidents graves. Berlin, 19 septembre 2000

Entrée en vigueur : *1er janvier 2003 par échange des instruments de ratification, conformément à l'annexe 17*

Textes authentiques : *tchèque et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 21 décembre 2004*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

**Smlouva
mezi Spolkovou republikou Německo
a Českou republikou
o vzájemné pomoci při katastrofách
a velkých haváriích**

Spolková republika Německo

a

Česká republika –

s úmyslem přispět k rozvoji dobrých sousedských vztahů v Evropě,

majíce na paměti závěrečný dokument třetí následné schůzky Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě přijatý ve Vídni dne 15. ledna 1989 a dokument přijatý v Helsinkách dne 10. července 1992,

v souladu s článkem 17 Smlouvy mezi Spolkovou republikou Německo a Českou a Slovenskou Federativní Republikou o dobrém sousedství a přátelské spolupráci z 27. února 1992,

přesvědčeny o nutnosti spolupráce s cílem usnadnit vzájemnou pomoc při katastrofách a velkých haváriích –

se dohodly takto:

Článek 1

Předmět smlouvy

Tato smlouva upravuje podmínky dobrovolného poskytování pomoci při katastrofách a velkých haváriích na území druhého smluvního státu. Pomoc se poskytuje na základě žádosti o poskytnutí pomoci.

Článek 2

Vymezení pojmů

Ve smyslu této smlouvy znamenají pojmy:

- a) „stát žádající o pomoc“ ten smluvní stát, jehož příslušné orgány žádají o poskytnutí pomoci,
- b) „stát poskytující pomoc“ ten smluvní stát, jehož příslušné orgány vyhovějí žádosti o poskytnutí pomoci,
- c) „záchranná jednotka“ skupinu osob s určeným vedoucím vyslanou se svým vybavením za účelem poskytnutí pomoci do státu žádajícího o pomoc,
- d) „vybavení“ materiál, technické prostředky, dopravní prostředky, záchranné psy, osobní výstroj a předměty osobní potřeby (provozní zásoby),
- e) „předměty pomoci“ předměty, které jsou určeny ke zmírnění následků katastrof a velkých havárií nebo které jsou určeny k bezplatnému rozdělení mezi obyvatelstvo,
- f) „tranzitní stát“ ten smluvní stát, přes jehož území přecházejí záchranné jednotky nebo jednotliví odborníci nebo přes

keré je přepravováno vybavení nebo předměty pomoci do třetího státu za účelem poskytnutí pomoci.

Článek 3

Kompetence

(1) Orgány příslušné pro předkládání a přijímání žádostí o poskytnutí pomoci (dále jen „příslušné orgány“) jsou

ve Spolkové republice Německo:

- Ministerstvo zahraničí,
- Spolkové ministerstvo vnitra,
- Bavorské státní ministerstvo vnitra,
- Saské státní ministerstvo vnitra;

v České republice:

- Ministerstvo vnitra,
- Ministerstvo zahraničních věcí.

(2) V žádosti o poskytnutí pomoci uvedou příslušné orgány zejména druh a rozsah požadované pomoci. Příslušné orgány státu poskytujícího pomoc rozhodnou o druhu, formě a rozsahu pomoci.

(3) Příslušné orgány mohou formou ujednání podle článku 13 odst. 3 určit jiné orgány a kontaktní místa, která budou oprávněna k předkládání a přijímání žádostí o poskytnutí pomoci.

(4) Příslušné orgány a orgány podle odstavce 3 jsou zmocněny vstupovat při provádění této smlouvy do bezprostředního vzájemného styku.

(5) Příslušné orgány si vzájemně oznámí své adresy a telekomunikační spojení, jakož i adresy a telekomunikační spojení orgánů podle odstavce 3.

Článek 4

Druhy pomoci

(1) Pomoc může být poskytována vysláním záchranných jednotek nebo jednotlivých odborníků, poskytnutím předmětů pomoci, sdělením potřebných informací nebo jiným vhodným způsobem.

(2) Záchrané jednotky, jednotliví odborníci, vybavení, jakož i předměty pomoci mohou být přepravovány po zemi, letecky nebo po vodě.

Článek 5

Překračování státních hranic a pobyt

(1) Pro zabezpečení účinnosti a rychlosti potřebné k poskytnutí pomoci zajistí smluvní státy omezení formality při překračování státních hranic na nejmenší možnou míru.

(2) Členové záchranné jednotky mohou v rámci poskytování pomoci překračovat státní hranice a zdržovat se na území státu žádajícího o pomoc bez cestovních dokladů. Vedoucí záchranné jednotky musí na požádání předložit doklad o pověření k poskytnutí pomoci obsahující údaje o druhu pomoci, druhu záchranné jednotky a počtu jejích členů. V obzvlášť naléhavých případech lze toto pověření nahradit jiným vhodným způsobem. Členové záchranné jednotky jsou povinni se na požádání prokázat platným služebním průkazem opatřeným fotografií nebo dokladem totožnosti.

(3) V obzvlášť naléhavých případech lze překračovat státní hranice i mimo hraniční přechody. V takovém případě je nutné o tom neprodleně informovat místně příslušné orgány ochrany státních hranic.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použijí i v případech, kdy je jeden ze smluvních států tranzitním státem. Příslušné orgány se včas vzájemně informují o tom, že vznikla potřeba tranzitu a dohodnou druh a způsob jeho provedení.

(5) Členové záchranných jednotek a jednotliví odborníci nepotřebují pro svou činnost při poskytování pomoci na území státu žádajícího o pomoc povolení k zaměstnání.

(6) Členové záchranných jednotek jsou na území státu žádajícího o pomoc oprávněni nosit uniformu, pokud náleží k jejich běžné výstroji. Záchrané jednotky jsou oprávněny používat na území státu žádajícího o pomoc na svých vozidlech vlastní výstražná znamení.

Článek 6

Dovoz a vývoz vybavení a předmětů pomoci

(1) Smluvní státy usnadní dovoz a vývoz vybavení a předmětů pomoci. Vedoucí záchrané jednotky a jednotliví odborníci jsou povinni při překračování státních hranic předat celním orgánům státu žádajícího o pomoc seznam převáženého vybavení a předmětů pomoci. Jestliže ve zvlášť naléhavých případech nelze seznam převáženého vybavení a předmětů pomoci předat, bude tento seznam předán příslušným celním orgánům bez prodlení dodatečně.

(2) Záchrané jednotky a jednotliví odborníci nesmí kromě vybavení a předmětů pomoci dovážet a vyvážet žádné jiné zboží. Vybavení a předměty pomoci jsou osvobozeny od veškerých cel, daní a poplatků a mohou být použity pouze pro poskytnutí pomoci.

(3) Na vybavení a předměty pomoci se nevztahují zákazy a omezení platná pro dovoz zboží. Vybavení a předměty pomoci, které nebyly spotřebovány nebo zničeny, je třeba vyvézt zpět. Nebude-li možné zpětný vývoz v důsledku zvláštních okolností uskutečnit, je zapotřebí oznámit druh, množství a místo zanechání tohoto vybavení a předmětů pomoci příslušnému orgánu státu žádajícího o pomoc, který o tom bude informovat příslušný celní orgán.

(4) Ustanovení odstavce 3 se použije i v případě dovozu omamných a psychotropních látek na území státu žádajícího o pomoc a zpětného vývozu nespotebovaného množství. Tento pohyb zboží se nepovažuje za dovoz a vývoz ve smyslu mezinárodních úmluv týkajících se omamných a psychotropních látek. Omamné a psychotropní látky je přípustné dovážet pouze v množství odpovídajícím naléhavým zdravotnickým potřebám a aplikovat je může pouze kvalifikovaný zdravotnický personál v souladu s právními předpisy toho státu, k němuž záchrané jednotka náleží. Právo státu žádajícího o pomoc provádět kontrolu v místě není dotčeno. Nakládání s nespotebovanými omamnými a psychotropními látkami, které nemohou být vyvezeny zpět, podléhá právním předpisům platným na území státu žádajícího o pomoc.

(5) U vozidel používaných při poskytování pomoci se nevyžaduje povolení pro mezinárodní silniční přepravu a mezinárodní automobilová pojišťovací karta a jsou osvobozena od povinnosti úhrady daňového poplatku.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se použijí i v případech, kdy je jeden ze smluvních států tranzitním státem.

Článek 7

Používání letadel

(1) Letadla lze použít nejen pro rychlou přepravu záchranných jednotek, jednotlivých odborníků, vybavení a

předmětů pomoci, nýbrž i bezprostředně pro poskytnutí pomoci.

(2) Každý ze smluvních států dovoří, aby letadla startující z území druhého smluvního státu za účely uvedenými v odstavci 1 mohla přelétávat jeho území a aby mohla přistávat a startovat i z jiných míst než z povolených letišť a z ploch určených k přistáním a vzletům. Tímto dovolením se nenahrazuje souhlas majitele pozemku nebo jiných oprávněných osob, který je potřebný podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.

(3) Použití letadel k poskytnutí pomoci je třeba předem oznámit příslušnému orgánu státu žádajícího o pomoc s uvedením údajů o druhu letadla, státu, v němž je registrováno, o registrační značce letadla, jeho posádce a cestujících, nákladu, trase, o době odletu a o místě a předpokládané době přistání.

(4) Pokud z ustanovení odstavce 2 nevyplývá nic jiného, použijí se právní předpisy platné pro letecký provoz smluvních států a oboustranně dohodnutý postup pro přelet státních hranic.

Článek 8

Koordinace a celkové řízení

(1) Koordinace a celkové řízení záchranných a pomocných akcí je v kompetenci orgánů a velitelů zásahu státu žádajícího o pomoc.

(2) Pokyny adresované záchranným jednotkám státu poskytující pomoc se vydávají výlučně jejich vedoucím, kteří zadávají jednotlivé dílčí úkoly svým podřízeným. Orgány a velitelé zásahu státu žádajícího o pomoc vysvětlí úkoly, kterými chtějí pověřit záchranné jednotky nebo jednotlivé odborníky.

(3) Orgány státu žádajícího o pomoc poskytují podporu záchranným jednotkám a jednotlivým odborníkům a zajistí jejich ochranu.

Článek 9

Náklady na poskytování pomoci

(1) Náklady na poskytování pomoci, včetně výdajů, které vzniknou spotřebou, poškozením, zničením nebo ztrátou vybavení, hradí stát poskytující pomoc, pokud se příslušné orgány nedohodnou jinak.

(2) Stát žádající o pomoc hradí náklady vzniklé nasazením letadel, pokud se příslušné orgány nedohodnou jinak.

(3) Záchranné jednotky a jednotliví odborníci budou v případě potřeby po dobu jejich působení na území státu žádajícího o pomoc logisticky zajištěni na jeho náklady, například jim bude poskytnuto stravování, ubytování, provozní předměty a neodkladná lékařská péče.

(4) Náklady na poskytnutí pomoci, kterou stát poskytující pomoc pouze zprostředkoval, nese stát žádající o pomoc. K žádosti o zprostředkování poskytnutí pomoci musí příslušný orgán státu žádajícího o pomoc připojit prohlášení o tom, že se závazkem úhrady nákladů souhlasí.

(5) Ustanovením odstavce 1 není dotčena možnost úhrady nákladů státem žádajícím o pomoc.

Článek 10

Odškodnění a náhrada škod

(1) Každý smluvní stát se vzdává všech nároků na náhradu škody vůči druhému smluvnímu státu v případě škody na majet-

ku, pokud ji způsobil člen záchranné jednotky nebo jednotlivý odborník při plnění úkolu v souvislosti s prováděním této smlouvy.

(2) Každý smluvní stát se vzdává všech nároků na náhradu škody vůči druhému smluvnímu státu v případě újmy na zdraví nebo smrti člena záchranné jednotky nebo jednotlivého odborníka, pokud škoda vznikla při plnění úkolu v souvislosti s prováděním této smlouvy.

(3) Ustanovením odstavce 2 nejsou dotčeny nároky na náhradu škody příslušníka záchranné jednotky nebo jednotlivého odborníka poškozeného v souvislosti s poskytováním pomoci, případně jeho pozůstalých.

(4) Způsobí-li člen záchranné jednotky nebo jednotlivý odborník státu poskytujícího pomoc při plnění úkolů v souvislosti s prováděním této smlouvy na území státu žadajícího o pomoc škodu třetí osobě, odpovídá za škodu stát žadající o pomoc podle právních předpisů, které by se použily v případě, kdy by škodu způsobil člen vlastní záchranné jednotky.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 2 neplatí, pokud byla škoda způsobena úmyslně nebo z hrubé nedbalosti.

(6) Příslušné orgány smluvních států úzce spolupracují, aby usnadnily vyřizování nároků na náhradu škody. Zejména si vyměňují veškeré jim dostupné informace o škodních případech ve smyslu tohoto článku.

Článek 11

Ochrana osobních údajů

Pokud se na základě této smlouvy předávají osobní údaje (dále jen „údaje“), platí následující ustanovení s tím, že je nutno postupovat v souladu s právními předpisy platnými pro každý ze smluvních států.

- a) Použití údajů příjemcem je přípustné pouze k účelu uvedenému v této smlouvě a za podmínek stanovených předávajícím orgánem. Kromě toho je jejich použití přípustné k předcházení a stíhání trestných činů závažného významu, jakož i za účelem odvrácení značného nebezpečí pro veřejnou bezpečnost.
- b) Příjemce na požádání informuje předávající orgán o použití předaných údajů a o výsledcích dosažených s jejich pomocí.
- c) Údaje smějí být předány pouze příslušným subjektům. Další předávání jiným subjektům lze uskutečnit jen s předchozím souhlasem předávajícího orgánu.
- d) Předávající orgán je povinen dbát na správnost předávaných údajů, jakož i na potřebnost a přiměřenost s ohledem na účel sledovaný předáním. Přitom je třeba respektovat zákazy předávání údajů stanovené příslušnými vnitrostátními právními předpisy. Zjistí-li se, že byly předány nesprávné údaje, nebo údaje, které neměly být předány, je nutné tuto skutečnost příjemci neprodleně sdělit. Příjemce je povinen provést jejich opravu nebo údaje zničit.
- e) Dotčené osobě je třeba na žádost poskytnout informaci o údajích o ní předaných, jakož i o zamýšleném účelu jejich použití. Povinnost sdělit informaci není dána, pokud veřejný zájem na neposkytnutí informace převažuje nad zájmem dotčené osoby na jejím sdělení. Právo dotčené osoby na poskytnutí informace o údajích k ní existujících se řídí vnitrostátními právními předpisy.

mi předpisy smluvního státu, na jehož území bylo o informaci požádáno.

- f) Je-li někdo v důsledku předání údajů podle této smlouvy protiprávně poškozen, odpovídá mu za škodu příjemce podle svých vnitrostátních právních předpisů. Ve vztahu k poškozenému se příjemce nemůže odvolávat na to, že škodu způsobil předávající orgán. Poskytne-li stát příjemce někomu náhradu za takovou škodu vzniklou v důsledku porušení ustanovení tohoto článku předávajícím orgánem, uhradí mu celkovou částku náhrady stát předávajícího orgánu.
- g) Pokud vnitrostátní právní předpisy platné pro předávající orgán předpokládají s ohledem na předané údaje zvláštní lhůty pro výmaz údajů, upozorní předávající orgán na tyto lhůty příjemce. Nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané údaje vymazat, jakmile již nejsou potřebné pro účel, pro který byly předány.
- h) Předávající orgán a příjemce jsou povinni vést evidenci o předání a příjmu údajů.
- i) Předávající orgán a příjemce jsou povinni účinně chránit předané údaje proti neoprávněnému přístupu, neoprávněné změně a neoprávněnému sdělení.

Článek 12

Ukončení poskytování pomoci

Záchranné jednotky a jednotliví odborníci musí svou činnost neprodleně ukončit, jestliže tak rozhodnou příslušné orgány nebo orgány podle článku 3 odst. 3. V ostatních případech končí jejich činnost okamžikem splnění úkolu. Poté musí záchranné jednotky a jednotliví odborníci neprodleně opustit území státu žádajícího o pomoc.

Článek 13

Další formy spolupráce

(1) Příslušné orgány a orgány uvedené v článku 3 odst. 3 spolupracují zejména v následujících oblastech:

- a) příprava a poskytování pomoci podle této smlouvy,
- b) prognózy, prevence a odstraňování následků katastrof a velkých havárií formou výměny praktických zkušeností a informací vědeckého a technického charakteru, formou studijních pobytů pro odborníky, výzkumných programů a odborných kurzů včetně spolupráce příslušných školicích zařízení, jakož i organizováním společných cvičení,
- c) výměna informací o nebezpečích a následcích katastrof a velkých havárií, které se mohou rozšířit na území druhého smluvního státu; vzájemná výměna informací zahrnuje také předávání měřených dat,
- d) zjišťování příčin katastrof a velkých havárií.

(2) Pro společná cvičení se přiměřeně použijí ustanovení této smlouvy.

(3) Příslušné orgány a orgány podle článku 3 odst. 3 mohou uzavírat ujednání k provádění této smlouvy, umožňující-li to právní předpisy smluvních států.

Článek 14

Telekomunikační spojení

Příslušné orgány, popřípadě orgány podle článku 3 odst. 3, učiní včas společně potřebná opatření, aby umožnily telekomunikační spojení mezi sebou, mezi těmito orgány a jimi vyslanými záchrannými jednotkami, mezi záchrannými jednotkami navzájem a mezi vyslanými záchrannými jednotkami a řízením zásahu.

Článek 15

Jiné smluvní úpravy

Práva a povinnosti smluvních států vyplývající z jiných mezinárodněprávních smluvních dokumentů nejsou touto smlouvou dotčeny.

Článek 16

Urovnávání sporů

Názorové rozdíly týkající se výkladu a provádění této smlouvy, které nebudou moci přímo vyřešit příslušné orgány, urovnají smluvní státy jednáním.

Článek 17

Závěrečná ustanovení

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze v době co nejkratší. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

(2) O registraci této smlouvy na sekretariátu Organizace spojených národů podle článku 12 Charty Organizace spojených národů zažádá neprodleně po jejím vstupu v platnost německá strana. Česká strana bude o provedení registraci informována s uvedením registračního čísla OSN, jakmile ji sekretariát Organizace spojených národů potvrdí.

(3) Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý smluvní stát ji může písemně vypovědět diplomatickou cestou. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců ode dne, v němž bylo oznámení o výpovědi doručeno druhému smluvnímu státu.

Dáno v Berlíně dne 19. září 2000 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce německém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Für die Bundesrepublik Deutschland
Za Spolkovou republiku Německo
Hilger
Schilly

Für die Tschechische Republik
Za Českou republiku
St. Gross

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Vertrag
zwischen der Bundesrepublik Deutschland
und der Tschechischen Republik
über die gegenseitige Hilfeleistung bei Katastrophen
und schweren Unglücksfällen

Die Bundesrepublik Deutschland
und
die Tschechische Republik –

In der Absicht, einen Beitrag zur Entwicklung gutnachbarlicher
Beziehungen in Europa zu leisten,

eingedenk des Abschließenden Dokuments des Dritten Folge-
treffens der Konferenz über Sicherheit und Zusammenarbeit
in Europa in Wien vom 15. Januar 1989 und des Helsinki-
dokuments vom 10. Juli 1992,

in Übereinstimmung mit dem Artikel 17 des Vertrags vom
27. Februar 1992 zwischen der Bundesrepublik Deutschland und
der Tschechischen und Slowakischen Föderativen Republik über
gute Nachbarschaft und freundschaftliche Zusammenarbeit,

überzeugt von der Notwendigkeit einer Zusammenarbeit mit
dem Ziel, die gegenseitige Hilfe bei Katastrophen und schweren
Unglücksfällen zu erleichtern –

sind wie folgt übereingekommen:

Artikel 1

Gegenstand des Vertrags

Dieser Vertrag regelt die Bedingungen der freiwilligen Hilfe-
leistung bei Katastrophen und schweren Unglücksfällen auf dem
Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates. Die Hilfe wird auf
Grund eines Hilfeersuchens gewährt.

Artikel 2

Begriffsbestimmungen

Im Sinne dieses Vertrags bedeuten die Begriffe

- a) „hilfeersuchender Staat“: der Vertragsstaat, dessen zustän-
dige Behörden um Hilfeleistung ersuchen;
- b) „hilfeleistender Staat“: der Vertragsstaat, dessen zuständige
Behörden einem Ersuchen um Hilfeleistung stattgeben;
- c) „Hilfsmannschaft“: eine Gruppe von Personen unter einem
bestimmten Leiter, die mit ihren Ausrüstungsgegenständen
zur Hilfeleistung in den hilfeersuchenden Staat entsandt wird;
- d) „Ausrüstungsgegenstände“: das Material, die technischen
Mittel, die Transportmittel, Rettungshunde, die persönliche
Ausstattung und die Güter für den Eigenbedarf (Betriebs-
güter);
- e) „Hilfsgüter“: Gegenstände, die zur Linderung der Folgen von
Katastrophen und schweren Unglücksfällen oder zur kosten-
losen Verteilung unter der Bevölkerung bestimmt sind;
- f) „Transitstaat“: der Vertragsstaat, dessen Hoheitsgebiet von
Hilfsmannschaften oder einzelnen Fachkräften durchquert

wird oder durch welches Ausrüstungsgegenstände sowie Hilfsgüter befördert werden, um einen Drittstaat zum Zwecke der Hilfeleistung zu erreichen.

Artikel 3

Zuständigkeiten

(1) Die für die Stellung und die Entgegennahme von Hilfeersuchen zuständigen Behörden (im Folgenden zuständige Behörden genannt) sind

in der Bundesrepublik Deutschland:

- das Auswärtige Amt,
- das Bundesministerium des Innern,
- das Bayerische Staatsministerium des Innern,
- das Sächsische Staatsministerium des Innern;

in der Tschechischen Republik:

- das Ministerium des Innern,
- das Ministerium für Auswärtige Angelegenheiten.

(2) Mit dem Hilfeersuchen werden die zuständigen Behörden vor allem Art und Umfang der benötigten Hilfe mitteilen. Die zuständigen Behörden des hilfeleistenden Staates entscheiden über Art, Form und Umfang der Hilfeleistung.

(3) Die zuständigen Behörden können durch Vereinbarungen gemäß Artikel 13 Absatz 3 andere Behörden und Stellen bezeichnen, die zur Stellung und zur Entgegennahme von Hilfeersuchen befugt sind.

(4) Die zuständigen Behörden und die im Absatz 3 genannten Behörden sind ermächtigt, bei der Durchführung dieses Vertrags unmittelbar miteinander in Verbindung zu treten.

(5) Die zuständigen Behörden geben einander ihre Adressen und Fernmeldeverbindungen sowie die Adressen und Fernmeldeverbindungen der in Absatz 3 genannten Behörden bekannt.

Artikel 4

Arten der Hilfeleistung

(1) Die Hilfe kann durch die Entsendung von Hilfsmannschaften oder einzelnen Fachkräften, durch die Gewährung von Hilfsgütern, durch Übermittlung benötigter Informationen oder auf andere geeignete Art und Weise geleistet werden.

(2) Die Hilfsmannschaften, die einzelnen Fachkräfte, Ausrüstungsgegenstände sowie Hilfsgüter können auf dem Land-, Luft- oder Wasserweg transportiert werden.

Artikel 5

Grenzübertritt und Aufenthalt

(1) Um die für eine Hilfeleistung erforderliche Wirksamkeit und Schnelligkeit zu ermöglichen, gewährleisten die Vertragsstaaten die Beschränkung der Förmlichkeiten beim Überschreiten der Staatsgrenze auf das unerlässliche Mindestmaß.

(2) Angehörige einer Hilfsmannschaft können im Rahmen einer Hilfeleistung die Staatsgrenze des hilfeersuchenden Staates ohne Reisedokument überschreiten und sich auf dessen Hoheitsgebiet aufhalten. Der Leiter einer Hilfsmannschaft muss ein Dokument über die Beauftragung zur Hilfeleistung auf Verlangen vorlegen, das Angaben über die Art der Hilfe, die Art der Hilfsmannschaft und die Zahl der Angehörigen enthält. Im Falle besonderer Eilbedürftigkeit kann diese Bescheinigung auf andere geeignete Weise ersetzt werden. Die Angehörigen einer Hilfsmannschaft sind verpflichtet, sich auf Verlangen mit einem gültigen, mit Lichtbild versehenen Dienstausweis oder einem Identitätsdokument auszuweisen.

(3) Bei besonderer Dringlichkeit kann die Staatsgrenze auch außerhalb von Grenzübergangsstellen überschritten werden. In diesem Fall sind die für die Grenzüberwachung örtlich zuständigen Behörden unverzüglich davon zu unterrichten.

(4) Die Bestimmungen der Absätze 1 bis 3 sind auch in den Fällen anzuwenden, in denen ein Vertragsstaat Transitstaat ist. Die zuständigen Behörden unterrichten einander rechtzeitig darüber, dass das Erfordernis eines Transits besteht, und stimmen die Art und Weise der Durchführung ab.

(5) Die Angehörigen von Hilfsmannschaften und die einzelnen Fachkräfte benötigen für ihre Tätigkeit bei einer Hilfeleistung auf dem Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates keine Arbeits-erlaubnis.

(6) Die Angehörigen von Hilfsmannschaften sind berechtigt, auf dem Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates Uniform zu tragen, sofern diese zu ihrer regulären Ausstattung gehört. Die Hilfsmannschaften sind berechtigt, auf dem Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates an ihren Fahrzeugen eigene Warnzeichen zu verwenden.

Artikel 6

Ein- und Ausfuhr der Ausrüstungsgegenstände und der Hilfsgüter

(1) Die Vertragsstaaten erleichtern die Ein- und Ausfuhr der Ausrüstungsgegenstände und Hilfsgüter. Der Leiter einer Hilfsmannschaft und einzelne Fachkräfte haben den Zollbehörden des hilfeersuchenden Staates beim Grenzübertritt ein Verzeichnis der mitgeführten Ausrüstungsgegenstände und Hilfsgüter zu übergeben. Wenn in besonders dringenden Fällen ein Verzeichnis der mitgeführten Ausrüstungsgegenstände und Hilfsgüter nicht übergeben werden kann, wird dieses Verzeichnis den zuständigen Zollbehörden unverzüglich nachträglich übergeben.

(2) Die Hilfsmannschaften und einzelne Fachkräfte dürfen außer Ausrüstungsgegenständen und Hilfsgütern kein anderes Gut ein- und ausführen. Die Ausrüstungsgegenstände und Hilfsgüter werden von allen Zollabgaben, Steuern und Gebühren befreit und dürfen nur für die Hilfeleistung verwendet werden.

(3) Für Ausrüstung und Hilfsgüter finden die Verbote und Beschränkungen für die Gütereinfuhr keine Anwendung. Ausrüstung und Hilfsgüter, die nicht verbraucht oder zerstört wurden, sind wieder auszuführen. Lassen besondere Verhältnisse die Wiederausfuhr nicht zu, so sind Art und Menge sowie der Verbleib der Ausrüstungsgegenstände und Hilfsgüter der für die Hilfeleistung zuständigen Behörde des hilfeersuchenden Staates anzuzeigen, welche die zuständige Zollstelle hiervon benachrichtigt.

(4) Die Bestimmungen des Absatzes 3 finden auch auf die Einfuhr von Suchtstoffen/psychotropen Stoffen in das Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates sowie die Wiederausfuhr der nicht verbrauchten Mengen Anwendung. Dieser Warenverkehr gilt nicht als Ein- und Ausfuhr im Sinne der internationalen Übereinkommen über Suchtstoffe/psychotrope Stoffe. Suchtstoffe/psychotrope Stoffe dürfen nur im Rahmen des dringenden medizinischen Bedarfs eingeführt und nur durch qualifiziertes medizinisches Personal nach den rechtlichen Bestimmungen desjenigen Staates, dem die Hilfsmannschaft angehört, eingesetzt werden. Das Recht des hilfeersuchenden Staates, an Ort und Stelle Kontrollen durchzuführen, bleibt unberührt. Nicht verbrauchte Suchtstoffe/psychotrope Stoffe, die nicht wieder ausgeführt werden können, unterliegen den im Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates geltenden Rechtsvorschriften.

(5) Für Fahrzeuge, die zur Hilfeleistung Verwendung finden, sind die Genehmigungen für den internationalen Straßenverkehr und die internationale Versicherungskarte für Kraftverkehr nicht erforderlich; sie sind von der Pflicht der Entrichtung der Autobahnbenutzungsgebühr befreit.

(6) Die Bestimmungen der Absätze 1 bis 5 sind auch in den Fällen anzuwenden, in denen ein Vertragsstaat Transitstaat ist.

Artikel 7

Einsatz von Luftfahrzeugen

(1) Luftfahrzeuge können nicht nur für die schnelle Beförderung der Hilfsmannschaften, der einzelnen Fachkräfte, Aus-

rüstungsgegenstände sowie Hilfsgüter, sondern auch unmittelbar zur Hilfeleistung benutzt werden.

(2) Jeder Vertragsstaat gestattet, dass Luftfahrzeuge, die vom Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates aus für die in Absatz 1 genannten Zwecke starten, ihr Hoheitsgebiet überfliegen und auch außerhalb von zugelassenen Flughäfen und für das Starten und für das Landen bestimmten Stellen starten und landen dürfen. Diese Erlaubnis ersetzt nicht das Einverständnis des Grundstückseigners oder anderer berechtigter Personen, das nach den jeweiligen Innerstaatlichen Rechtsvorschriften erforderlich ist.

(3) Die Verwendung von Luftfahrzeugen zur Hilfeleistung ist der zuständigen Behörde des hilfeersuchenden Staates vorab mitzuteilen, wobei Baumuster, Eintragungsstaat, Eintragungszeichen des Luftfahrzeugs, seine Besatzung und Passagiere, Ladung, Flugroute, Abflugzeit, Landeort und voraussichtliche Landezeit anzugeben sind.

(4) Soweit sich aus den Bestimmungen des Absatzes 2 nichts anderes ergibt, sind die Luftverkehrsvorschriften der Vertragsstaaten und das bilateral abgestimmte Verfahren für das Überfliegen der Staatsgrenze anzuwenden.

Artikel 8

Koordination und Gesamtleitung

(1) Die Koordination und Gesamtleitung der Rettungs- und Hilfsmaßnahmen obliegt den Behörden und Einsatzleitern des hilfeersuchenden Staates.

(2) Anweisungen an die Hilfsmannschaften des hilfeleistenden Staates werden ausschließlich an ihre Leiter gerichtet, die Einzelheiten der Durchführung gegenüber den ihnen unterstellten Kräften anordnen. Die Behörden und Einsatzleiter des hilfeersuchenden Staates erläutern die Aufgaben, die sie den Hilfsmannschaften oder den einzelnen Fachkräften übertragen wollen.

(3) Die Behörden des hilfeersuchenden Staates unterstützen die Hilfsmannschaften und die einzelnen Fachkräfte und gewährleisten deren Schutz.

Artikel 9

Kosten der Hilfeleistung

(1) Die Kosten der Hilfeleistung, einschließlich der Aufwendungen, die durch Verbrauch, Beschädigung, Zerstörung oder Verlust von Ausrüstungsgegenständen entstehen, trägt der hilfeleistende Staat, sofern die zuständigen Behörden nichts anderes vereinbaren.

(2) Der hilfeersuchende Staat trägt die durch den Einsatz von Luftfahrzeugen entstandenen Kosten, sofern die zuständigen Behörden nichts anderes vereinbart haben.

(3) Die Hilfsmannschaften und einzelne Fachkräfte werden bei Bedarf während der Dauer ihres Einsatzes auf dem Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates auf dessen Kosten logistisch versorgt, zum Beispiel gepflegt, untergebracht und mit Betriebsgütern versorgt und erhalten unaufschiebbare medizinische Hilfe.

(4) Die Kosten für Hilfeleistungen, die von dem hilfeleistenden Staat lediglich vermittelt wurden, trägt der hilfeersuchende Staat. Dem Antrag auf Vermittlung von Hilfeleistungen muss die zuständige Behörde des hilfeersuchenden Staates eine Erklärung darüber hinzufügen, dass sie mit der Übernahme der Kosten einverstanden ist.

(5) Die Möglichkeit des hilfeersuchenden Staates, für Kosten selbst aufzukommen, bleibt von den Bestimmungen des Absatzes 1 unberührt.

Artikel 10

Entschädigung und Schadensersatz

(1) Jeder Vertragsstaat verzichtet auf alle Entschädigungsansprüche gegen den anderen Vertragsstaat wegen Schadens

an Vermögenswerten, wenn dieser von einem Angehörigen einer Hilfsmannschaft oder von einer einzelnen Fachkraft bei der Erfüllung des Auftrags im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrags verursacht worden ist.

(2) Jeder Vertragsstaat verzichtet auf alle Entschädigungsansprüche gegen den anderen Vertragsstaat wegen Verletzung oder wegen des Todes eines Angehörigen einer Hilfsmannschaft oder einer einzelnen Fachkraft, soweit der Schaden bei der Erfüllung des Auftrags im Zusammenhang mit der Durchführung des Vertrags entstanden ist.

(3) Durch die Bestimmung des Absatzes 2 bleiben Ersatzansprüche eines im Zusammenhang mit der Hilfeleistung geschädigten Angehörigen einer Hilfsmannschaft oder einer einzelnen Fachkraft bzw. deren Hinterbliebenen unberührt.

(4) Wird durch einen Angehörigen einer Hilfsmannschaft oder durch eine einzelne Fachkraft des hilfeleistenden Staates bei der Erfüllung eines Auftrags im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrags im Hoheitsgebiet des hilfeersuchenden Staates einem Dritten ein Schaden verursacht, so haftet für den Schaden der hilfeersuchende Staat nach Maßgabe der Rechtsvorschriften, die im Fall eines durch einen Angehörigen einer eigenen Hilfsmannschaft verursachten Schadens Anwendung finden.

(5) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten nicht, wenn der Schaden vorsätzlich oder grob fahrlässig herbeigeführt worden ist.

(6) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten arbeiten eng zusammen, um die Erledigung von Schadensersatzansprüchen zu erleichtern. Insbesondere tauschen sie alle ihnen zugänglichen Informationen über Schadensfälle im Sinne dieses Artikels aus.

Artikel 11

Schutz personenbezogener Daten

Soweit auf Grund dieses Vertrags personenbezogene Daten (im Folgenden Daten genannt) übermittelt werden, gelten die nachfolgenden Bestimmungen unter Beachtung der für den jeweiligen Vertragsstaat geltenden Rechtsvorschriften:

- a) Die Verwendung der Daten durch den Empfänger ist nur zu dem in diesem Vertrag genannten Zweck und zu den durch die übermittelnde Stelle gestellten Bedingungen zulässig. Die Verwendung ist darüber hinaus zulässig zur Verhütung und Verfolgung von Straftaten von erheblicher Bedeutung und zum Zwecke der Abwehr von erheblichen Gefahren für die öffentliche Sicherheit.
- b) Der Empfänger unterrichtet die übermittelnde Behörde auf Ersuchen über die Verwendung der übermittelten Daten und über die dadurch erzielten Ergebnisse.
- c) Daten dürfen nur an die zuständigen Stellen übermittelt werden. Die weitere Übermittlung an andere Stellen darf nur mit vorheriger Zustimmung der übermittelnden Behörde erfolgen.
- d) Die übermittelnde Behörde ist verpflichtet, auf die Richtigkeit der zu übermittelnden Daten sowie auf die Erforderlichkeit und Verhältnismäßigkeit in Bezug auf den mit der Übermittlung verfolgten Zweck zu achten. Dabei sind die nach den jeweiligen innerstaatlichen Rechtsvorschriften geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Erweist sich, dass unrichtige Daten oder Daten, die nicht übermittelt werden dürfen, übermittelt worden sind, so ist dies dem Empfänger unverzüglich mitzuteilen. Er ist verpflichtet, die Berichtigung oder Vernichtung vorzunehmen.
- e) Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person übermittelten Daten sowie über den vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Eine Verpflichtung zur Auskunftserteilung besteht nicht, wenn das öffentliche Interesse, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Betroffenen an der Auskunftserteilung überwiegt. Das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten Auskunft

zu erhalten, richtet sich nach den Innerstaatlichen Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wird.

- f) Wird jemand infolge der Übermittlung von Daten nach diesem Vertrag rechtswidrig geschädigt, haftet ihm hierfür die empfangende Stelle nach Maßgabe ihrer innerstaatlichen Rechtsvorschriften. Sie kann sich im Verhältnis zum Geschädigten nicht darauf berufen, dass der Schaden durch die übermittelnde Stelle verursacht worden ist. Gewährt der Staat der empfangenden Stelle jemandem Ersatz für einen solchen, auf Grund einer Verletzung der Bestimmungen dieses Artikels durch die übermittelnde Stelle entstandenen Schaden, wird der Staat der übergebenden Stelle ihm den vollen Schadensersatz erstatten.
- g) Soweit die für die übermittelnde Behörde geltenden innerstaatlichen Rechtsvorschriften in Bezug auf die übermittelten Daten besondere Lösungsfristen vorsehen, weist die übermittelnde Behörde den Empfänger auf diese Fristen hin. Unabhängig von diesen Fristen sind die übermittelten Daten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.
- h) Die übermittelnde Behörde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die Übermittlung und den Empfang von Daten aktenkundig zu machen.
- i) Die übermittelnde Behörde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die übermittelten Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.

Artikel 12

Beendigung der Hilfeleistung

Die Hilfsmannschaften und die einzelnen Fachkräfte müssen ihre Tätigkeit unverzüglich beenden, wenn die zuständigen Behörden oder die Behörden nach Artikel 3 Absatz 3 dies bestimmen. Anderenfalls endet ihre Tätigkeit mit der Erfüllung der Aufgabe. Danach haben die Hilfsmannschaften und die einzelnen Fachkräfte das Hoheitsgebiet des Hilfeersuchenden Staates unverzüglich zu verlassen.

Artikel 13

Weitere Formen der Zusammenarbeit

(1) Die zuständigen Behörden und die in Artikel 3 Absatz 3 genannten Behörden arbeiten insbesondere in folgenden Bereichen zusammen:

- a) Vorbereitung und Durchführung von Hilfeleistungen nach Maßgabe dieses Vertrags;
- b) Vorhersage, Vorbeugung und Bekämpfung der Folgen von Katastrophen und schweren Unglücksfällen durch den Austausch von praktischen Erfahrungen und Informationen wissenschaftlicher und technischer Art, durch Studienaufenthalte für Fachkräfte, Forschungsprogramme und Fachkurse, einschließlich der Zusammenarbeit der einschlägigen Ausbildungsrichtungen, sowie Durchführung von gemeinsamen Übungen;
- c) Austausch von Informationen über Gefahren und Folgen von Katastrophen und schweren Unglücksfällen, die sich auf das Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates ausbreiten können; der gegenseitige Informationsaustausch umfasst auch die Übermittlung von Messdaten;
- d) Untersuchung der Ursachen von Katastrophen und schweren Unglücksfällen.

(2) Für gemeinsame Übungen sind die Bestimmungen dieses Vertrags sinngemäß anzuwenden.

(3) Die zuständigen Behörden und die Behörden nach Artikel 3 Absatz 3 können Vereinbarungen zur Durchführung dieses Vertrags treffen, soweit das Recht der Vertragsstaaten dies zulässt.

Artikel 14

Fernmeldeverbindungen

Die zuständigen Behörden bzw. die Behörden nach Artikel 3 Absatz 3 treffen rechtzeitig gemeinsam die erforderlichen Maßnahmen, damit Fernmeldeverbindungen zwischen ihnen, zwischen diesen Behörden und den von ihnen entsandten Hilfsmannschaften, zwischen den Hilfsmannschaften untereinander und zwischen den entsandten Hilfsmannschaften und der Einsatzleitung ermöglicht werden.

Artikel 15

Andere vertragliche Regelungen

Rechte und Pflichten der Vertragsstaaten aus anderen völkerrechtlichen Übereinkünften werden durch diesen Vertrag nicht berührt.

Artikel 16

Beilegung von Meinungsverschiedenheiten

Meinungsverschiedenheiten über die Auslegung und Anwendung dieses Vertrags, die nicht unmittelbar zwischen den zuständigen Behörden ausgeräumt werden können, werden auf dem Verhandlungswege zwischen den Vertragsstaaten beigelegt.

Artikel 17

Schlussbestimmungen

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Prag ausgetauscht. Der Vertrag tritt am ersten Tag des ersten Monats nach dem Tag des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

(2) Die Registrierung dieses Vertrags beim Sekretariat der Vereinten Nationen nach Artikel 102 der Charta der Vereinten Nationen wird unverzüglich nach seinem Inkrafttreten von deutscher Seite veranlasst. Die tschechische Seite wird unter Angabe der VN-Registrierungsnummer von der erfolgten Registrierung unterrichtet, sobald diese vom Sekretariat der Vereinten Nationen bestätigt worden ist.

(3) Dieser Vertrag wird auf unbegrenzte Zeit geschlossen. Jeder Vertragsstaat kann ihn auf diplomatischem Wege schriftlich kündigen. Die Kündigung wird sechs Monate nach dem Tag wirksam, zu dem die Anzeige der Kündigung dem anderen Vertragsstaat zugegangen ist.

Geschehen zu Berlin am 19. September 2000 in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Bundesrepublik Deutschland
Za Spolkovou republiku Německo

Hilger
Schilly

Für die Tschechische Republik
Za Českou republiku

St. Gross

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TREATY BETWEEN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE
CZECH REPUBLIC CONCERNING MUTUAL ASSISTANCE IN THE
EVENT OF DISASTERS OR SERIOUS ACCIDENTS

The Federal Republic of Germany and the Czech Republic,

With the aim of contributing to the development and neighbourly relations in Europe,

Mindful of the Concluding Document of 15 January 1989 of the third follow-up Meeting in Vienna to the Conference on Security and Cooperation in Europe (CSCE) and the Helsinki Document of 10 July 1992,

In accordance with article 17 of the Treaty between the Federal Republic of Germany and the Czech and Slovak Federative Republic on Good Neighbourly Relations and Friendly Cooperation of 27 February 1992,

Convinced of the need for cooperation between the two States to facilitate mutual assistance in the event of disasters or serious accidents,

Have agreed as follows:

Article 1. Purpose of the Treaty

This Treaty lays down the basic conditions for the provision of voluntary assistance in the event of disasters and serious accidents in the territory of either Contracting State. Such assistance will be provided on the basis of a request for assistance.

Article 2. Definitions

For the purposes of this Treaty:

(a) The term "requesting State" means the Contracting State whose competent authorities request assistance;

(b) The term "assisting State" means the Contracting State whose competent authorities respond to a request for assistance;

(c) The term "emergency team" means a group of individuals under a designated leader, dispatched with their equipment to render assistance in the requesting State;

(d) The term "equipment" means the materials, technical equipment, vehicles, rescue dogs, personal equipment and items for personal use (operational items), of the emergency teams;

(e) The term "emergency aid supplies" means items intended for the mitigation of the consequences of a disaster or serious accident or for distribution free of charge to the affected population;

(f) The term "transit State" means the Contracting State whose territory the emergency teams or individual skilled personnel must cross or through which equipment

as well as emergency aid supplies are dispatched in order to reach a third State for purposes of assistance.

Article 3. Competent authorities

(1) The competent authorities for making and receiving requests for assistance shall be:

- (a) In the Federal Republic of Germany:
 - The Ministry of Foreign Affairs,
 - The Federal Ministry of the Interior,
 - The Ministry of the Interior of the Land of Bavaria,
 - The Ministry of the Interior of the Land of Saxony;
- (b) In the Czech Republic:
 - The Ministry of the Interior,
 - The Ministry of Foreign Affairs.

(2) In the request for assistance the competent authorities shall outline first of all the nature and extent of the assistance required. The competent authorities of the assisting State shall decide on the nature, form and extent of the assistance to be provided.

(3) The competent authorities may designate other authorities and agencies, by agreements pursuant to article 13, paragraph 3, to make and receive requests for assistance.

(4) The competent authorities and the authorities referred to in paragraph 3 shall be authorized to contact one another directly for the purpose of implementing this Treaty.

(5) The competent authorities shall inform each other of their addresses and telecommunications contact information as well as the addresses and telecommunications contact information of the authorities referred to in paragraph 3.

Article 4. Types of assistance

(1) Assistance may be provided by sending emergency teams or individual skilled personnel giving emergency aid supplies or providing needed information, in other appropriate ways.

(2) The emergency teams, individual skilled personnel, equipment and emergency aid supplies may be transported by land, air or water.

Article 5. Border crossing and presence

(1) To ensure the efficiency and speed required for emergency assistance, the Contracting States undertake to limit border-crossing formalities to the absolute minimum.

(2) In rendering assistance, members of an emergency team may cross the border of the requesting State and remain on its territory without travel documents. The leader of an emergency team must produce on request a document concerning the emergency assignment, which indicates the nature of the assistance, the nature of the team and the number of

team members. The members of the emergency team must also identify themselves on request with a service identity card bearing their photograph or a similar identity document.

(3) In cases of extreme urgency the border may also be crossed outside the border crossing points. In such cases the competent local border control authorities shall be notified immediately.

(4) The provisions of paragraphs 1 to 3 are also applicable in cases in which a Contracting State is a transit State. The competent authorities shall inform one another in timely fashion that there is a need for such transit and shall agree on how it is to be carried out.

(5) Emergency team members and individual skilled personnel shall not require a work permit for their activities in rendering assistance on the territory of the requesting State.

(6) Emergency team members and individual skilled personnel shall be entitled to wear a uniform in the territory of the requesting State, if that is a normal part of their outfit. Emergency teams shall also be entitled to use their own warning signals on their vehicles in the territory of the requesting State.

Article 6. Entry and exit of equipment and emergency aid supplies

(1) The Contracting States shall facilitate the entry and exit of equipment and emergency aid supplies. On crossing the border the leader of an emergency team and individual skilled personnel shall provide the customs authorities of the requesting State with a list of the equipment and emergency aid supplies they are bringing with them. If in cases of particular urgency such a list is not available, the list shall subsequently and promptly be forwarded to the relevant border authorities.

(2) Emergency teams and individual skilled personnel shall bring in and take out no goods other than equipment and emergency aid supplies. Equipment and emergency aid supplies shall be exempt from all customs duties, taxes and fees and may be used only for rendering assistance.

(3) Bans and limitations on the entry of goods shall not apply to such equipment and emergency aid supplies. Equipment and emergency aid supplies not used or destroyed shall be re-exported. If in exceptional circumstances they cannot be re-exported, the nature, quantity and location of the equipment and emergency aid supplies shall be reported to the authorities of the requesting State who are responsible for the emergency operation, and they shall notify the competent customs authorities.

(4) The provisions of paragraph 3 shall also be applicable to the entry of narcotic and psychotropic drugs into the territory of the requesting State and to the re-export of unused quantities. Such movement of goods shall not be regarded as import and export within the meaning of international conventions on narcotic drugs. Narcotic and psychotropic drugs may be brought in only to meet an emergency medical need and may be used only by qualified medical personnel acting in accordance with the laws of the Contracting State to which the emergency team belongs. The right of the requesting State to carry out spot inspections shall be unaffected. Unused narcotic and psychotropic drugs which cannot be re-exported shall be subject to the laws of the requesting State.

(5) Vehicles used for rendering assistance shall be exempt from the need to carry the permits for international road traffic and the international motor insurance card. They shall also be exempt from the payment of highway tolls.

(6) Paragraphs 1 to 5 shall also apply in cases where a Contracting State is a transit State.

Article 7. Operations involving aircraft

(1) Aircraft may be used not only for rapid transport of emergency teams, individual skilled personnel, equipment and emergency aid supplies but also for the direct provision of assistance.

(2) Each Contracting State shall permit aircraft taking off from the territory of the other Contracting State for the purposes stated in paragraph 1 to overfly its territory and to take off and land in areas other than approved airfields and places intended for take-off and landing. This authorization shall not substitute for the consent of the property owner or other authorized person, if such consent is required by domestic law.

(3) The intent to use aircraft for emergency assistance shall be reported in advance to the requesting State, with information on type, country of registration and registration number of the aircraft, crew and passengers, cargo, flight route, take-off time, landing site and estimated time of arrival.

(4) Except as provided in paragraph 2, the air traffic regulations of the Contracting States and the bilaterally concluded procedures for overflight of national borders remain applicable.

Article 8. Coordination and direction

(1) Coordination and direction of rescue and assistance operations are the responsibility of the authorities and operations commanders of the requesting State.

(2) Instructions to the emergency teams of the assisting State shall be addressed solely to their leaders, who shall arrange the details of implementation with the personnel under them. The authorities and operations commanders of the requesting State shall explain the tasks to be entrusted to the emergency teams and individual skilled personnel.

(3) The authorities of the requesting State shall support the emergency teams and individual skilled personnel and provide for their safety.

Article 9. Costs of assistance

(1) The costs of assistance, including expenses arising from wear and tear, damage, destruction or loss of equipment, shall be borne by the assisting State unless the competent authorities reach some other agreement.

(2) The requesting State shall bear the costs arising from the deployment of aircraft unless the competent authorities have reached some other agreement.

(3) The emergency teams and individual skilled personnel shall if necessary be given logistical help for the duration of the operation in the territory of the requesting State at its expense; for example, they shall be provided with food and lodging, operational items and emergency medical treatment free of charge.

(4) Costs of assistance for which the assisting State is merely an intermediary shall be borne by the requesting State. The competent authorities of the requesting State must attach to its request for the intermediation of assistance a declaration that it agrees to assume the costs.

(5) The requesting State shall have the option of defraying costs itself, regardless of the provisions of paragraph 1.

Article 10. Compensation and damages

(1) Each Contracting State shall waive all claims for compensation against the other Contracting State for damage to property caused by a member of an emergency team or individual skilled personnel in the performance of duties in connection with the implementation of this Treaty.

(2) Each Contracting State shall waive all claims for compensation against the other Contracting State arising from injury or death of an emergency team member or individual skilled personnel that occurred in the performance of duties in connection with the implementation of this Treaty.

(3) Claims for compensation by an emergency team member or individual skilled personnel injured in the course of delivering assistance or by their survivors shall not be unaffected by the provisions of paragraph 2.

(4) If damage is caused to a third party in the territory of the requesting State by an emergency team member or individual skilled personnel of the assisting State in the performance of duties in connection with the implementation of this Treaty, the requesting State shall be liable for the damage in accordance with the laws that would apply in the case of damage caused by a member of one of its own emergency teams.

(5) The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply when the damage is deliberately caused or is the result of gross negligence.

(6) The competent authorities of the Contracting States shall work closely together to facilitate settlement of claims for damages. In particular, they shall exchange all available information concerning loss occurrences as described in this article.

Article 11. Protection of personal data

When personal data (hereinafter referred to as "data") are transmitted on the basis of this Treaty, the following conditions shall apply, taking into account the laws in force in the particular Contracting State:

- (a) Use of the data by the recipient is permitted only for the purpose stated in this Treaty and under the conditions set by the transmitting agency. Use of the data

shall also be permitted for preventing and prosecuting serious criminal offences and for averting serious threats to public safety.

- (b) The recipient shall inform the transmitting authority on request of the use made of the transmitted data and the results achieved thereby.
- (c) Data shall be transmitted only to the competent agencies. Forwarding to other agencies shall be permitted only with the prior consent of the transmitting authority.
- (d) The transmitting authority must ensure that the data to be transmitted are accurate and that the transmittal is necessary and commensurate with the intended purpose. Domestic law prohibiting certain transmittal of data shall be respected. If it is found that inaccurate data or data that should not have been transmitted were transmitted, the recipient shall be promptly notified. The recipient must destroy the data.
- (e) The person concerned shall be informed on request about the data transmitted concerning him/her and its intended use. There shall be no obligation to disclose such information in cases where the public interest in withholding such information outweighs the interest of the concerned party to receive it. The right of the concerned party to be informed about the data available concerning him/her shall be governed by the domestic law of the Contracting State in whose territory the data were requested.
- (f) Should any person be wrongfully injured as a result of the transmittal of data under this Treaty, the receiving agency shall be liable to that person in accordance with its domestic laws. It may not raise as a defence against the injured party that the injury was caused by the transmitting agency. Should the State of the receiving agency pay compensation for such an injury caused by a breach of the provisions of this article by the transmitting agency, the State of the transmitting agency shall reimburse the first-mentioned State for the full amount of damages.
- (g) Insofar as the laws applicable for the transmitting authority set specific time limits for the deletion of the transmitted data, the transmitting authority shall draw the attention of the recipient to such time limits. Regardless of such time limits, the transmitted data shall be deleted as soon as they are no longer necessary for the purpose for which they were transmitted.
- (h) The transmitting authority and the receiving agency must keep an official record of the transmittal and receipt of data.
- (i) The transmitting authority and the receiving agency must provide effective protection for transmitted data against unauthorized access, alteration and disclosure.

Article 12. Terminating assistance operations

Emergency teams and individual skilled personnel shall promptly cease their activities when the competent authorities or the authorities referred to in article 3, paragraph 3, shall

so decide. Otherwise their activities shall end with the completion of their task. The emergency teams and individual skilled personnel must then leave the territory of the requesting State immediately.

Article 13. Other forms of cooperation

(1) The competent authorities and the authorities referred to in article 3, paragraph 3, shall cooperate in particular in the following areas:

- (a) Preparing for and carrying out assistance operations under this Treaty;
- (b) Forecasting, preventing and dealing with the consequences of disasters and serious accidents through the exchange of practical experience and scientific and technical information, foreign study programmes for skilled personnel, research programmes and specialized courses, including cooperation among pertinent training institutions, and the conduct of joint exercises;
- (c) Exchanging information on the dangers and consequences of disasters and serious accidents that could spread to the territory of the other Contracting State; this mutual exchange of information shall also encompass the sharing of measuring data;
- (d) Investigating the causes of disasters and serious accidents.

(2) The provisions of this Treaty shall apply *mutatis mutandis* to joint exercises.

(3) The competent authorities and the authorities referred to in article 3, paragraph 3, may conclude agreements concerning the implementation of this Treaty to the extent that the laws of the Contracting States permit.

Article 14. Telecommunications

The competent authorities or the authorities referred to in article 3, paragraph 3, shall promptly take the necessary steps to establish telecommunication links between one another, between themselves and the emergency teams they have sent, between the various emergency teams and between the emergency teams and the operations command.

Article 15. Other treaty rules

This Treaty shall not affect the rights and obligations of the Contracting States deriving from other international agreements.

Article 16. Settlement of disputes

Disputes concerning the interpretation and application of this Treaty that cannot be settled directly between the competent authorities shall be settled through negotiations between the Contracting States.

Article 17. Final provisions

(1) This Treaty requires ratification. The instruments of ratification shall be exchanged in Prague as soon as possible. The Treaty shall enter into force on the first day of the first month following the day on which the instruments of ratification are exchanged.

(2) The German side shall see to the registration of this Treaty with the Secretariat of the United Nations, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, immediately after its entry into force. The Czech side shall be informed of the completed registration and of the United Nations registration number as soon as registration is confirmed by the United Nations Secretariat.

(3) This Treaty is concluded for an indefinite period. Either Contracting State may denounce it in writing through the diplomatic channel. The denunciation shall take effect six months from the date on which notice of intention to denounce the Treaty was given to the other Contracting State.

Done at Berlin on 19 September 2000 in two originals in the German and Czech languages, both texts being equally authentic.

For the Federal Republic of Germany:

HILGER SCHILY

For the Czech Republic:

ST. GROSS

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LA
RÉPUBLIQUE TCHÈQUE RELATIF À L'ASSISTANCE MUTUELLE EN
CAS DE CATASTROPHES OU D'ACCIDENTS GRAVES

La République fédérale d'Allemagne et la République tchèque,

Résolues à contribuer au développement des relations de voisinage en Europe;

Ayant à l'esprit le document de clôture du 15 janvier 1989 de la troisième réunion de Vienne de la Conférence sur la sécurité et la coopération en Europe (CSCE) et le document d'Helsinki du 10 juillet 1992;

Conformément à l'article 17 du Traité de bon voisinage et de coopération amicale entre la République fédérale tchèque et slovaque et la République fédérale d'Allemagne, du 27 février 1992;

Convaincues que les deux États doivent coopérer afin de faciliter l'assistance mutuelle en cas de catastrophes naturelles ou d'accidents graves;

Conviennent comme suit :

Article premier. Objet

Le présent Traité définit les conditions dans lesquelles les États contractants se prêtent mutuellement une assistance volontaire en cas de catastrophe ou d'accident grave dans le territoire de l'un ou de l'autre. Cette assistance est prêtée en réponse à une requête à cette fin.

Article 2. Définitions

Aux fins du présent Traité, les termes et expressions ci après s'entendent comme suit :

a) " État requérant " : l'État contractant dont les autorités compétentes demandent à l'autre une assistance;

b) " État requis " : l'État contractant dont les autorités compétentes répondent à une demande faite par l'autre en vue de recevoir une assistance;

c) " Équipe de secours " : un groupe d'individus et leur équipement, qui, sous la direction d'un chef, est dépêché par l'État requis pour porter secours dans l'État requérant;

d) " Équipement " : le matériel, les outils techniques, les véhicules, les chiens de secours et l'équipement personnel des équipes de secours;

e) " Moyens de secours " : les articles destinés à la mitigation des conséquences d'une catastrophe ou d'un accident grave ou à être distribués à la population sinistrée;

f) " État de transit " : un État contractant dont les équipes de secours ou les experts doivent traverser le territoire, ou dans le territoire duquel doivent transiter les équipements et les moyens de secours afin de parvenir à un État tiers aux fins de l'accomplissement d'une mission d'assistance.

Article 3. Autorités compétentes

1) Les autorités compétentes pour présenter et recevoir les requêtes d'assistance sont :

a) Pour la République fédérale d'Allemagne :

- Le Ministère des affaires étrangères;
- Le Ministère fédéral de l'intérieur;
- Le Ministre de l'intérieur du Land de Bavière;
- Le Ministre de l'intérieur du Land de Saxe;

b) Pour la République tchèque :

- Le Ministère de l'intérieur;
- Le Ministère des affaires étrangères.

2) Dans la requête d'assistance, les autorités compétentes décrivent d'abord la nature et l'étendue de l'assistance requise. Les autorités compétentes de l'État requis décident de la nature, de la forme et de l'étendue de l'assistance à fournir.

3) Les autorités compétentes peuvent désigner, en application d'arrangements conclus comme en dispose le paragraphe 3 de l'article 13, d'autres autorités et organismes habilités à présenter ou à recevoir les demandes d'assistance.

4) Les autorités compétentes, ainsi que les autorités désignées comme en dispose le paragraphe 3, peuvent communiquer directement entre elles aux fins de la mise en oeuvre du présent Traité.

5) Les autorités compétentes se communiquent les unes aux autres leur adresse et toutes les coordonnées nécessaires à leurs télécommunications, ainsi que les adresses et coordonnées des autorités désignées comme en dispose le paragraphe 3.

Article 4. Types d'intervention

1) L'assistance peut être fournie en dépêchant des équipes de secours ou des experts pour distribuer des moyens de secours ou en apportant les informations nécessaires, de toute autre façon appropriée.

2) Les équipes de secours, les experts, l'équipement et les moyens de secours peuvent être envoyés par les voies terrestre, aérienne ou navigable.

Article 5. Franchissement de la frontière et présence dans l'État requérant

1) Pour assurer l'efficacité et la rapidité nécessaires à l'accomplissement d'une mission d'assistance, les États contractants s'engagent à limiter au minimum indispensable les formalités de franchissement de la frontière commune.

2) Aux fins de leur mission, les personnes faisant partie d'une équipe de secours peuvent, sans titre de voyage, franchir la frontière et maintenir une présence dans le territoire de l'État requérant. Le chef de l'équipe de secours doit seulement être porteur d'un certificat attestant la mission d'assistance, le type d'unité et le nombre de personnes qui en font partie. Les membres de l'équipe de secours doivent également pouvoir s'identifier au moyen d'une

carte de légitimation professionnelle revêtue de leur photographie ou d'une pièce d'identité similaire.

3) En cas d'urgence extrême, le franchissement de la frontière peut s'effectuer en dehors des points de passage autorisés. Les autorités chargées de la surveillance des frontières doivent en être informées immédiatement.

4) Les dispositions des paragraphes 1 à 3 s'appliquent aussi lorsque l'État contractant est un État de transit. Les autorités compétentes se préviennent mutuellement, en temps voulu, de la nécessité d'un transit et conviennent des meilleurs moyens d'y procéder.

5) Les personnes faisant partie de l'équipe de secours et les experts sont exemptés de l'obligation du permis de séjour pendant l'accomplissement de leur mission dans le territoire de l'État requérant.

6) Les personnes faisant partie de l'équipe de secours et les experts ont le droit de porter leur tenue d'uniforme réglementaire dans le territoire de l'État requérant. Les équipes de secours peuvent aussi employer les signaux avertisseurs habituels de leurs véhicules dans le territoire de l'État requérant.

Article 6. Entrée et sortie de l'équipement et des moyens de secours

1) Les États contractants facilitent l'entrée et la sortie de l'équipement et des moyens de secours. Lors du franchissement de la frontière, le chef de l'équipe de secours et des experts présente aux autorités douanières de l'État requérant un état de l'équipement et des moyens de secours qu'ils apportent. Si, dans un cas particulièrement urgent, cet état ne peut être présenté, il doit être ensuite transmis dans les plus brefs délais au service douanier compétent.

2) Les personnes faisant partie de l'équipe de secours et les experts ne doivent apporter et emporter aucune marchandise en dehors de leur équipement et des moyens de secours. L'équipement et les moyens de secours sont exempts de tous droits de douane, taxes d'entrée et redevances, et ne peuvent servir qu'aux seules fins de la mission d'assistance.

3) Les interdictions et les restrictions relatives à l'entrée des marchandises ne sont pas applicables à l'équipement et aux moyens de secours. L'équipement et les moyens de secours qui ne sont pas consommés ou détruits doivent être réexportés. Si des circonstances particulières ne permettent pas leur réexportation, leur nature et leur quantité ainsi que le lieu où ils se trouvent doivent être portés à la connaissance de l'autorité responsable des missions de secours, laquelle en informe le service douanier compétent.

4) Les dispositions du paragraphe 3 s'appliquent aussi à l'importation de stupéfiants et de substances psychotropes dans le territoire de l'État requérant et au retour des quantités non utilisées. Ces mouvements ne sont pas considérés comme des importations ou des exportations au sens des conventions internationales sur les stupéfiants. Les stupéfiants et les substances psychotropes ne peuvent être apportés que pour répondre à un besoin médical urgent et ne peuvent être employés que par un personnel médical qualifié agissant conformément aux dispositions légales de l'État contractant auquel appartient l'équipe de secours. Est réservé le droit de l'État requérant de procéder à un contrôle sur les lieux. Les stupéfiants et les substances psychotropes qui ne peuvent être réexportés sont sujets aux dispositions légales de l'État requérant.

5) Les véhicules mis en oeuvre aux fins de la mission d'assistance sont dispensés de permis de circulation routière internationale et de carte internationale d'assurance. Ils sont aussi exemptés de tout péage routier.

6) Les dispositions des paragraphes 1 à 5 s'appliquent aussi lorsqu'un des États contractants et un État de transit.

Article 7. Opérations avec aéronefs

1) Des aéronefs peuvent être utilisés non seulement pour le transport rapide d'équipes de secours et d'experts, d'équipements et de moyens de secours, mais aussi directement pour des missions d'assistance.

2) Chaque État contractant autorise les aéronefs engagés à partir du territoire de l'autre État contractant aux fins dont il est question au paragraphe 1 à survoler son propre territoire, à y atterrir et à en décoller, même en dehors de tout aéroport ou terrain aménagé pour l'atterrissage ou le décollage.

3) L'intention d'utiliser des aéronefs pour une mission d'assistance doit être communiquée à l'avance à l'État requérant avec indication de leur type, de leur pays et numéros d'immatriculation, de leurs équipages et passagers, de leur cargaison, de leur itinéraire, de l'heure du décollage, du lieu d'atterrissage et l'heure prévue de leur arrivée.

4) Sous réserve des dispositions du paragraphe 2, la réglementation de chaque État contractant relative à la circulation aérienne demeure applicable, de même que la procédure convenue entre ces deux États pour le survol de leurs frontières communes.

Article 8. Coordination et direction

1) La coordination et la direction des missions de sauvetage et de secours relèvent des autorités et du commandement opérationnel de l'État requérant.

2) Toute directive à l'adresse des équipes de secours de l'État requis est fournie aux seuls chefs desdites équipes, lesquels donnent les instructions d'exécution aux éléments qui leur sont subordonnés. Les autorités et le commandement opérationnel de l'État requérant expliquent les tâches qu'elles entendent confier aux équipes de secours et aux experts de l'État requis.

3) Les autorités de l'État requérant accordent protection et assistance aux équipes de secours et aux experts de l'État requis.

Article 9. Frais de l'assistance

1) Les frais de l'assistance, y compris les dépenses provenant de la perte et de la destruction totale ou partielle de l'équipement de la mission, sont à la charge de l'État requis, à moins que les autorités compétentes n'en conviennent autrement.

2) L'État requérant prend en charge les frais afférents à l'usage d'aéronefs, à moins que les autorités compétentes n'en soient convenues autrement.

3) Les équipes de secours et les experts de l'État requis reçoivent au besoin un soutien logistique au frais de l'État requérant pendant la durée de leur mission d'assistance dans le territoire de cet État; ils sont ainsi nourris et logés, approvisionnés pour le bon fonctionnement de la mission et reçoivent gratuitement une assistance médicale d'urgence.

4) Les frais de l'assistance fournie par un État en qualité de simple intermédiaire sont à la charge de l'État requérant. Les autorités compétentes de l'État requérant doivent, dans leur requête à l'État intermédiaire, déclarer qu'elles acceptent de prendre en charge ces frais.

5) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, l'État requérant a l'option de prendre en charge les frais de l'assistance.

Article 10. Indemnisations

1) Chaque État contractant renonce à toute demande d'indemnisation à l'encontre de l'autre État contractant en cas de dommage matériel causé par un membre d'une équipe de secours ou d'un expert de l'autre État contractant dans l'accomplissement de sa mission en exécution du présent Traité.

2) Chaque État contractant renonce à toute demande d'indemnisation à l'encontre de l'autre État contractant, fondée sur le préjudice subi par un membre d'une équipe de secours ou par un expert blessé ou décédé dans l'accomplissement de sa mission en exécution du présent Traité.

3) Les dispositions du paragraphe 2 n'affectent pas les demandes d'indemnisation présentées par un membre d'une équipe de secours ou par un expert blessé dans l'accomplissement de sa mission, ni par ses survivants.

4) Si un dommage est causé à un tiers dans le territoire de l'État requérant par un membre d'une équipe de secours ou par un expert de l'État requis dans l'accomplissement de sa mission en exécution du présent Traité, l'État requérant est responsable du dommage aux termes des mêmes mesures législatives que celles qui s'appliqueraient si ce dommage avait été causé par ses propres équipes de secours.

5) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque les dommages ont été causés de façon délibérée ou résultent d'une négligence grave.

6) Les autorités des États contractants coopèrent étroitement pour faciliter le règlement des cas d'indemnisation. Elles échangent notamment toutes les informations dont elles peuvent disposer concernant les événements entraînant des dommages au sens du présent article.

Article 11. Protection des données à caractère personnel

Les données à caractère personnel (ci après dénommées " données ") transmises en conformité avec le présent Traité sont sujettes aux dispositions ci après, sans préjudice de la législation applicable dans chaque État contractant :

a) Les données ne peuvent être utilisées par l'organe destinataire qu'aux fins de l'application du présent Traité, aux conditions prescrites par leur organe d'origine. Elles peuvent

toutefois être employées pour prévenir ou poursuivre de graves infractions pénales et parer à de graves menaces contre la sûreté publique.

b) Le destinataire des données doit informer leur organe d'origine, sur simple demande de celui-ci, de l'usage qui en a été fait dans un cas précis, ainsi que des résultats qui ont été obtenus.

c) Les données ne peuvent être transmises qu'aux organes compétents. Elles ne peuvent être transmises à aucun autre service ou organe sans le consentement préalable de l'organe d'origine.

d) L'organe d'origine est tenu de s'assurer que les données à transmettre sont exactes et que leur transmission est nécessaire et non excessive par rapport aux finalités pour lesquelles elles sont communiquées, sans préjudice des interdictions prévues par le droit interne. S'il apparaît que des données inexactes ont été communiquées, ou que les données transmises n'auraient pas dû être communiquées, le fait doit être porté sans délai à la connaissance de l'organe destinataire, lequel est alors tenu de corriger ou d'effacer ces données.

e) La personne concernée est mise au courant, sur simple demande de sa part, des données à caractère personnel la concernant qui ont été ou sont sur le point d'être transmises, sauf si l'intérêt public l'emporte sur l'intérêt de la personne concernée. Le droit de cette personne à être tenue au courant de l'existence des données qui la concernent est régi par le droit interne de l'État contractant dans le territoire duquel les informations sont demandées.

f) L'organe qui reçoit des données dont la transmission au titre du présent Traité cause indûment préjudice à un tiers est civilement responsable envers ce tiers conformément au droit interne. Il ne peut faire valoir à sa décharge que le préjudice a été causé par l'organe d'origine des données. Si l'État dont relève l'organe destinataire paie une indemnité pour les préjudices résultant d'une infraction aux dispositions du présent article, l'État dont relève l'organe d'origine rembourse au premier État le montant total des dommages intérêts ainsi payés.

g) Le cas échéant, l'organe d'origine appelle l'attention du destinataire sur le délai de rigueur à l'expiration duquel les données transmises doivent être effacées en vertu des dispositions légales de l'État d'origine. Quel que soit ce délai de rigueur, les données transmises doivent être effacées dès qu'elles ne sont plus nécessaires aux fins qui ont motivé leur transmission.

h) L'organe d'origine et le destinataire doivent tenir un registre officiel concernant la transmission et la réception des données.

i) L'organe d'origine et le destinataire doivent protéger les données transmises contre tout accès non autorisé, toute modification et toute divulgation.

Article 12. Cessation des opérations

Les équipes de secours et les experts mettent rapidement terme à leurs activités lorsque les autorités compétentes ou les autorités dont il est question au paragraphe 3 de l'article 3 en décident ainsi. Sinon, les activités cessent dès que leur tâche est accomplie. Les équipes de secours et les experts doivent alors quitter immédiatement le territoire de l'État requérant.

Article 13. Autres formes de coopération

1) Les autorités compétentes et celles dont il est question au paragraphe 3 de l'article 3 coopèrent en particulier dans les domaines suivants :

- a) Préparation et exécution d'opérations de secours au titre du présent Traité;
- b) Mesures visant à prévoir, prévenir et combattre les conséquences des catastrophes et des accidents graves, en échangeant des données d'expérience et des informations de caractère scientifique et technique; en organisant des stages d'études à l'étranger pour les experts, des programmes de recherches et des cours spécialisés, y compris la coopération entre instituts de formation compétents; et en procédant à des exercices en commun;
- c) Échanges d'informations sur les risques de catastrophe et d'accident grave et sur leurs conséquences qui pourraient s'étendre au territoire de l'autre État contractant; ces échanges mutuels d'informations comprennent également l'exploitation en commun de données d'évaluation;
- d) Étude des causes de catastrophes et d'accidents graves.

2) Les dispositions du présent Traité s'appliquent mutatis mutandis aux exercices communs.

3) Les autorités compétentes et celles dont il est question au paragraphe 3 de l'article 3 peuvent, dans les limites du droit national des États contractants, conclure les arrangements particuliers nécessaires pour l'exécution des dispositions du présent Traité.

Article 14. Télécommunications

Les autorités compétentes et celles dont il est question au paragraphe 3 de l'article 3 prennent sans délai les mesures nécessaires pour établir les liaisons et transmissions entre elles et avec les équipes de secours qu'elles dépêchent, entre les diverses équipes de secours, ainsi qu'entre ces équipes et le commandement opérationnel.

Article 15. Autres règles conventionnelles

Le présent Traité s'entend sans préjudice des droits et obligations des États contractants au titre d'autres accords internationaux.

Article 16. Règlement des différends

Tout différend concernant l'interprétation et l'application du présent Traité doit être réglé directement entre les autorités compétentes ou, à défaut, par voie de négociation entre les États contractants.

Article 17. Dispositions finales

1) Le présent Traité est sujet à ratification. Les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible à Prague. Le présent Traité entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'échange des instruments de ratification.

2) Sans retard après l'entrée en vigueur du présent Traité, le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne le fera enregistrer auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies conformément aux dispositions de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies. La République tchèque en sera informée en même temps que lui sera notifié le numéro d'enregistrement attribué dès que cet enregistrement aura été confirmé par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

3) Le présent Traité est conclu pour une durée illimitée. Chacun des États contractants peut le dénoncer en adressant à l'autre une note diplomatique à cet effet. Il cesse de produire ses effets six mois après réception de la dénonciation par un ou l'autre des Gouvernements des États contractants.

Fait à Berlin le 19 septembre 2000, en deux exemplaires originaux en langues allemande et tchèque, les deux textes faisant également foi.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

HILGER SCHILY

Pour la République tchèque :

ST. GROSS

